

Zarzuty i główne argumenty

Szwedzka ustawa o podatku dochodowym zawiera przepisy dotyczące zawieszenia poboru podatku z tytułu sprzedaży nieruchomości mieszkalnych oraz praw do nich. Pobór podatku od zysków kapitałowych ze sprzedaży zamieszkiwanej przez podatnika nieruchomości położonej na terytorium Szwecji może zostać zawieszony przez podatnika jeżeli nabył on lub zamierza nabyć nieruchomość zamienną położoną na terytorium Szwecji oraz jeżeli przeprowadził się lub zamierza się przeprowadzić do tej nieruchomości. Jednakże zawieszenie poboru podatku nie jest możliwe, jeżeli nieruchomość sprzedana i nieruchomość nabyta położone są poza terytorium Szwecji. Warunek ten stanowi oczywistą przeszkodę wykonywania podstawowych wolności zagwarantowanych w traktacie WE oraz w porozumieniu o EOG.

Szwedzkie przepisy nie są odpowiednie dla zagwarantowania spójności szwedzkiego systemu podatkowego, ponieważ z punktu widzenia indywidualnego podatnika brak jest bezpośredniego związku pomiędzy ulgą podatkową (zawieszenie poboru podatku) a rekompensatą za tę ulgę w postaci nałożenia podatku w ramach tego samego opodatkowania. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, szwedzkie przepisy są nieproporcjonalne do zamierzonych celów.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-114/06)

(2006/C 96/14)

(Język postępowania: słowacki)

W dniu 27 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez G. Zavvosa i T. Kukala, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Słowackiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 96/48/WE⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 235, str. 6.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-123/06)

(2006/C 96/15)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 2 marca 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Dominique Maidani i Georgiosa Zavvosa, doradców prawnych Służby Prawnej, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W niniejszym przypadku art. 34 dyrektywy 2001/24/WE stanowi, że Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawodawcze, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 5 maja 2004 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, str. 15.